Verhuzen

Robert zit tussen Geert en Froukje in op t stoepie. Ze zitten veur de veurdeur van t huus woar Robert in woont. De drij kinder kieken nait blied. Robert hailmoal nait. Hai kikt zo sneu, dat t liekt wel of ain hom sloag geven het. Robert het n stokkie in zien haand. Doar taikent hai feguurtjes mit in t zaand. Onder dij feguurtjes maggelt Robert mit grode letters: VOT.

“Belst mie mörgen doalek op Robert, hè?” zegt Geert.

Froukje geft Robert n domp tegen zien scholder aan en zegt:

“Zo aarg is t nait Robert, hur. In de haarstvekansie komst bie ons logeren ja.”

“Joe twijent wonen mooi op n boerderij,” antwoordt Robert. “Mor ik mout verhuzen noar de stad. Doar is niks, hailmoal niks te beleven. k Blief veul laiver hier wonen. Wie speulen aaltied zo lekker ja. Dommee krieg k wenst van joe en van Wilco en van Marja.” Robert denkt aan aal dij keren dat hai mit zien vrundjes bie de boerderij aan t speulen was. Nou is dat veurbie. Wat zunde! Geert wil Robert opmontern. Hai zegt:

“In stad kinst op de Mertinitoren klimmen, jong. Den kinst noar ons dörp kieken. En meschien, ast goud kikst, zugst ons den ook. Froukje en mie. Hail klaain den, hè.”

“Wat kin mie de Mertinitoren verschelen,” zegt Robert nareg.

“Kinst mooi noar t voetballen goan mit dien pa,” zegt Geert. “Kinst winkels kieken goan, kinst noar t station goan en traainen bekieken. Verveelst die vast nait in stad, Robert.”

“In stad is t veuls te drok om op stroat te voetballen,” proelt Robert. “Aalmoal auto’s. Nee hur, k wil hier wonen blieven en mien aigen koamertje holden.”

Froukje zegt: “Meschien krigst doe in dien nije huus wel n koamertje dij veul groter is as dijst nou hest, Robert.”

“Dat wait k nait, hur.” Robert strikt mit d’haand zien hoar achterover en ropt onverwachts: “Mout je doar ais zain, in de stroeken! n Spinneweb! k Wol dat k n spin was mit zo’n prachteg huus van zulvern droaden. Ale klieren dij k nait lieden mag, zol k den vangen in mien web en nooit weer lösloaten. Of n slak, joa n slak zol k nog laiver wezen willen. n Slak dragt zien huus op de rug. En hai kin wonen goan woar of hai zulf wil. As t regent of störmt, waaien de pannen ook nait van zien dak òf. Want n slak het n huus zunder pannen. Lekker makkelk is dat.”

“Bah, dij vieze, glibberge dingen. As k ain kroepen zai, den trap k hom hartstikke dood,” zegt Froukje.

“Mor den veraander ik gaauw in n spin,” zegt Robert. “En k vang die in ien web. Aigen schuld.”

“Kinder! Kinder!” bölkt Robert zien pa. “Wil je even mithelpen de planten noar boeten tou te brengen?”

Robert zegt zachies: “k Heb gain zin om mit te helpen. k Goa mie verstoppen bie joe op de boerderij.” Robert runt haard vot.

Geert en Froukje goan Robert zien pa helpen. Verzichies brengen ze de bloumpotten, de deuzen mit diggelgoud en d’haile mikmak noar de verhuuswoagen tou.

Noa n zetje vragt Robert zien pa: “Woar is Robert aigenliek?”

“As ik joe t vertel, mag Robert den noast de sjefeur zitten?” zegt Geert.

Robert zien pa knikt en zegt van: “Tou den mor.” En Geert vertelt hom t.

“Geert, hoalst doe Robert even op?” vragt Froukje.

Even loater komt Geert weerom mit Robert. Dij kikt nait zoer meer. Zien haile gezicht stroalt, omdat hai noast de sjefeur veur in de grode verhuuswoagen zitten mag.

Loat in de middag staait t huus leeg. Geert en Froukje heur kammeroadje is noar de stad vertrokken.

As Geert soavends in ber ligt, denkt hai der aan dat hai ook groag mitrieden wild haar. Veur in de grode verhuuswoagen. Wat zollen de mensen noar hom kieken! En den haar hai zien doem tegen heur opstoken! En doarnoa haar e gaauw weer veur zok keken!

Mor in de sloapkoamer noast Geert zienent draait Froukje zok om in heur ber en zai denkt: Gelukkeg dat k in mien aigen ber lig, in mien aigen huus.

k Wil nait groag mit Robert ruilen, hur.

Auteur: An Kuiper

Inspreker: Ep Krijgsheld